

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατρίβων ὁ στίχος λεπτὰ 25
Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπὴν

Ὁ Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ Δραχ. Ν 14.
Πληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν.

Ἡ κατωτέρω δημοσιευμένη περὶ τοῦ χρηστικῆς ζητήματος πραγματεία τοῦ ἀξιολόγου κ. Γ. Κλάου θεβαίως θὰ μελετηθῇ μετ' ἐπιστασιακῆς ὑπὸ τῶν ἀσχολουμένων εἰς τὴν λύσιν του, διότι προέρχεται ἐξ ἀνδρός νοήμονος καὶ ἐντρυβεστάτου εἰς τὰ τῆς ἡμετέρας σταφίδος, παρακολουθοῦντος δὲ τὰς τύχας αὐτῆς σχεδὸν πρὸ τεσσαρακοταετίας, ἐν ταῖς τοπικαῖς καὶ ἐξωτερικαῖς ἀγοραῖς καὶ δυναμένου συνεπῶς παρὰ πάντα ἄλλον ν' ἀποφανθῇ ἀσφαλέςτερον περὶ τῆς ἐνεστώσης θέσεως τοῦ προϊόντος ἡμῶν τούτου. Πάντοτε αἱ περὶ τῆς σταφίδος γνώμαι τοῦ κ. Γ. Κλάου ἔσχον παρ' ἡμῖν ἐναμφισβήτητον κύρος, αἱ δ' ἐπ' αὐτῆς μελέται του καὶ αἱ στατιστικαὶ πληροφορίαι του ἔχρησιμωσαν πολλάκις καὶ εἰς αὐτὰς τὰς κυβερνήσεις, ὡς θάσους σχετικῶν νομοθετικῶν καὶ διοικητικῶν μέτρων. Ὁ κ. Κλάου εἰς τὴν ἐμπορικὴν πείραν του περὶ σταφίδος, ἐννόει καὶ τὴν ὡς οἰνοποιου τοιαύτην, διότι, ὡς γνωστὸν, οὐχ ἰσὺν ὡς ἐταῖρος τοῦ ἐμπορικοῦ οἴκου Φέλις καὶ Σαθῆσθου ἐπιτυχῶς ἐπὶ μακρὰ ἔτη τὸν σταφιδικὸν κλάδον τῆς ἐμπορίας, τοῦ εἰρημένου καταστήματος, ἀλλὰ καὶ ὡς διευθυντῆς τῆς ἐνταῦθα οἰνοποιητικῆς ἐταιρίας «Ἀλφα», ἐπὶ εἰκοσάτησαν ἐνεκύσεν εἰς τὰ τῆς οἰκοποιίας μετ' ἐπιστήμης καὶ ζήλου. Αἱ διτταὶ αὐτὰι ἰδιότητες τοῦ κ. Κλάου προσδίδουσιν εἰς τὰς γνώμας του πολὺ τὸ κύρος. Ἔστιν δὲ πολὺ παρήγορον ὅτι ὁ κ. Κλάου δὲν συμμερίζεται τοὺς περὶ τῆς ἡμετέρας σταφίδος φόβους τῶν παρ' ἡμῖν ἀπαισιόδοξων καὶ ὅτι ὡς πρακτικὸς ἀνὴρ καταδεικνύει μετὰ πεποηθῆσεως, συνηχομένους εἰς τὰ πράγματα καὶ εἰς τοὺς ἀριθμοὺς, νέας ἑδοὺς εἰς τὴν κατανάλωσιν καὶ νέας ἐλπίδας εἰς τὰς ἀποτεθαρμύμενας ψυχὰς. Ἀλλ' ἄς ἀφίσωμεν νὰ ὁμιλήσῃ τὸν ἴδιον κ. Κλάου, μετ' ἰδιάζοντα αὐτῷ τρόπῳ τοῦ ἐκφράζεσθαι, ὃν ἀφίνομεν ἀναλλοίωτον, ἵνα μὴ ἀπωλέσῃ τὴν ἐκ μεταβολῆς τινός.

— 0 —

Ἐπὶ τοῦ σταφιδικοῦ ζητήματος.

Ἡ ὑπερπαραγωγὴ τῆς σταφίδος ἀπέναντι τῆς παρούσης κατανάλωσεως τοῦ εἶδους τούτου, καὶ αἱ συνέπειαι, τούτέστιν αἱ χαμηλαὶ τιμαὶ καὶ κατ' ἀκολουθίαν ἢ μὴ εὐπορία τῶν παραγωγῶν ἢ προερχομένη ἐξ αὐτῶν, δικαίως ἀνησυχουσι μέγα μέρος τῶν συμπολιτῶν μας καὶ ἐπιβάλλουσιν εἰς αὐτοὺς ὡς καὶ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν ἀνάγκη νὰ μελετήσῃσι περὶ μέσων ὅπως θεραπευθῇ τὸ φοβούμενον κακόν.

Διαρκούντων 38 ἔτων τὰ ὁποῖα διήλθον ἐνταῦθα εἶδον διαφόρους ὁμοίας κρίσεις. Τὸ 1851 π. χ. ἐνὼ ἡ παραγωγὴ δὲν ἀνήλθε παρὰ εἰς 84 εκατομ. μύλαταῦτα ὑπερέβη τὴν κατανάλωσιν ἀναλόγως περισσότερο παρ' ὅτι συμβαίνει σήμερον μετὰ παραγωγὴν 350 εκατομ. Ὁσαύτως καὶ ἡ ὑποτίμησις τοῦ εἶδους ἦτο μεγαλητέρα, διότι πρὸς δέκα τάλληρα ἦτοι ὡς ἔγγιστα 55 δραχμὰς ἢ χιλιάς, πολὺ καλῆ ποιότητος δὲν εὗρεν ἀγοραστάς. Τότε ὡς καὶ εἰς μεταγενεστέρως κρίσεις πολλὰ ἐλέγοντο περὶ

περιορισμοῦ τῆς παραγωγῆς δυνάμει Νόμου, περὶ Νόμων ὅπως ὁ τρυγητὸς γίνηθαι βραδύτερον, νὰ ἐμποδισθῇ τὸ χαράκωμα, καὶ εἰσέτι περὶ Μονοπωλείου τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐγὼ ὁ ἴδιος ἦμην τότε ὑπὲρ ταιούτων μέτρων. Βύτυχως ὅμως ἡ Κυβέρνησις ποτὲ δὲν ἀνεμίχθη περιορίζουσα τὴν ἐλευθέραν ἀνάπτυξιν τῆς καλλιέργειας καὶ τοῦ ἐμπορίου καὶ οὕτω μόνον ἦτο δυνατόν νὰ φθάσωσιν ἡτε παραγωγὴ καὶ ἡ κατανάλωσις εἰς τὴν σημερινὴν σπουδαιότητα καὶ διὰ τῆς ὁποίας πολλὰ ἐκατομύρια ξένων χρημάτων εἰσῆλθον εἰς τὸν τόπον.

Αἱ κρίσεις παράγουσι μόναι τῶν τὰ θεραπευτικὰ μέσων δι' αὐτάς: χαμηλαὶ τιμαὶ ἐπιφέρουσιν ἐλλείψει τῆς παραγωγῆς καὶ αὐξάνει τῆς κατανάλωσεως, πολλαπλασιάζουσι δὲ τὰ μέρη τῆς κατανάλωσεως καὶ τοὺς τρόπους, αὐτῆς περὶ τῶν ὁποίων προηγουμένως οὕτε ὠνειρεύοντο οἱ ἀνθρωποι. Ἡ ἐκ σταφίδος οἰνοποιία ἐν Γαλλίᾳ δὲν θὰ ἀνεπτύσσεται, ἐὰν αἱ χαμηλαὶ τιμαὶ τοῦ 1877—1878 καὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ 1879 δὲν ἔδιδον τὴν ὄψησιν δὲ αὐτῇ, ἀλλὰ πρὸς τοῦτο δὲν χρειάζεται οὔτε Νόμος ἐπιβλητικὸς, οὔτε πατριωτικὰ Συνδικάτα, ἀλλ' ἀρκεῖ τὸ μέγα ἐλατήριο τοῦ ἀτομικοῦ συμφέροντος καὶ ἡ ἐξουσιάδα καὶ τὸ ἐπιχειρηματικὸν πνεῦμα τῶν συμπολιτῶν μας, ἐπίσης καὶ τὸ φιλελεύθερον καὶ πατριωτικὸν φρόνημα τῆς παρούσης Κυβερνήσεώς μας, ἐπὶ τοῦ ὁποιοῦ δυνάμεθα νὰ βασισθῶμεν. Δι' ὅλας αὐτάς τὰς αἰτίας ἡ ἀτομικὴ μου γνώμη εἶναι, ὅτι, ὅλα τὰ προτεινόμενα πρὸς ὑπεράσπισιν ἀπέναντι τοῦ ἀναμενομένου κακοῦ μέτρα, εἶναι ἀκατάλληλα καὶ ἀτελεσφόρα διὰ τὸ παρὸν καὶ ἐπιζήμια διὰ τὸ μέλλον.

Τολμῶ ἐντούτοις νὰ συμβουλευσῶ τοὺς ἰδιοκλήτας μας ὅπως μεταχειρισθῶσι τὸ τρίτον χερί καὶ ἐὰν θέλωσι καὶ μέρος τοῦ δευτέρου τῆς σταφίδος-σοδείας τῶν πρὸς κατασκευὴν οἴνου λευκοῦ ἀνευρητίνης οὕτω 1ον θὰ ἔχωσι καλῆτερον ποιότητα ξηρᾶς σταφίδος, 2ον μικρότερον ποσὸν αὐτῆς καὶ 3ον θὰ παράσωσιν ἐκ τῆς σταφίδος προϊόν ὑπερ ἐντὸς ὀλίγων μηνῶν θὰ εἶναι ἕτοιμον πρὸς ἐξαγωγήν ἢ πρὸς κατασκευὴν Κοινιάκ.

Τὸ πρῶτον ἔτος, φυσικῶ τῷ λόγῳ, ὁ ἰδιοκλήτης θὰ ἀπαντήσῃ δυσκολίας τινὰς ὅπως τοῦτο συμβαίνει ἐν ἑκάστη νῆα βιομηχανία, ἀλλὰ ἡ ἔστω καὶ μερικὴ μόνον ἐπιτυχία θὰ τὸν ἐνθαρρύνει καὶ ἡ πείρα θὰ τὸν διδάξῃ καὶ ἐν διαστήματι ὀλίγων ἔτων αἱ μικραὶ αὐτὰι ἀρχαὶ καὶ δοκιμαὶ θὰ ἀναπτυχθῶσιν εἰς βιομηχανία καὶ ἐξαγωγὴν μεγάλης σημασίας, πολὺ μεγαλητέρας μάλιστα τοῦ ἔμπορίου τῶν μαύρων οἴνων Κερκύρας, Λευκάδος καὶ Κύμης, θὰ κάμῃ δὲ τὸν ἰδιοκλήτην πολὺ πλέον ἀνεξάρτητον, ἔνεκεν τῶν δύο μέσων ἐξοδεύσεως τοῦ προϊόντος του, παρ' ὅτι εἶναι σήμερον.

Οἱ ἀναγκάστοι σας ἴσως ἐπιθυμοῦσι νὰ μάθωσι τὸ ἐξῆς. Ἡ ἐξαγωγή οἴνου Κερκύρας, Λευκάδος καὶ Κύμης ὑπολογίζεται ὡς ἔγγιστα εἰς 200,000 ἐκατόλιτρα, ἐνῷ ἐὰν ἐμεταχειρίζομεθα ὅλην τὴν παραγωγὴν σταφίδος πρὸς κατασκευὴν οἴνου τὸ ποσὸν τοῦ τελευταίου τούτου θὰ ἀνῆρχετο εἰς 5,000,000 ἐκατόλιτρα ἄν λοιπὸν μεταχειρίζομεθα τὸ 3ον χερί ἢ καὶ μέρος τοῦ 2ον πρὸς κατασκευὴν οἴνου λευκοῦ, ὡς ὑποθέσωμεν 10 0/0 τῆς

ὅλης παραγωγῆς σταφίδος, τοῦτο ἤθελε μᾶς δώσῃ ποσὸν 500,000 ἐκατολίτρων.

Ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως τῆς φιλοξήρας ἐν Γαλλίᾳ πολλὰ κλίματα ἐφυτεθῆσαν ἐν Ἰταλίᾳ, Ἰσπανίᾳ καὶ ἀλλοῦ πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν ἐν Γαλλίᾳ καταστραφέντων, ἀλλὰ πανταχοῦ σχεδὸν μαῦραι σταφυλαὶ κατὰ συνέπειαν ἐν ὕπαρχῃ γενικῶς ἀρθονία καὶ πλεόνασμα μαύρου οἴνου, ἀπεναντίας εἶναι ἔλλειψις λευκοῦ οἴνου καὶ ἡ ζήτησις αὐτῶν εἶναι μεγάλη, εἴτε πρὸς κατασκευὴν Βερμούθ, εἴτε πρὸς κατασκευὴν Κοινιάκ ἢ τελευταία αὕτη ἀπαιτούσα κυρίως λευκὸν οἶνον.

Ἡ ἐπαρχία Charente τῆς Γαλλίας εἶναι, ὡς γνωστὸν, ἡ παράγουσα τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν οἴνων διὰ Κοινιάκ, ἦτοι μόνον ἐλαφρὸν λευκὸν οἶνον ὅστις μεταχειρίζεται κυρίως διὰ τὸν σκοπὸν αὐτόν. Πρὸ τῆς φυλοξήρας ἡ παραγωγὴ τῆς Charenta ἦτο τῷ

1874	11,798,102	ἐκατόλιτρα,
1876	14,134,091	»
ἐνφ' τῷ 1887	673,543	»
1888	613,698	»

Τὸ ἔλλειμα ὅθεν ἀνέρχεται εἰς ἄνω τῶν 10 ἐκατ. ἐκατόλιτρα κατ' ἔτος, ἦτοι διπλασιᾶσθαι ὅσον ἠδύνατο νὰ παράξῃ ὅλη ἡ ἐσοδεία τῆς σταφίδος. Φυσικῶ τῷ λόγῳ τὸ στάδιον ἐν Ἑλλάδι πρὸς κατασκευὴν Κοινιάκ εἶναι σπουδαιότατον, τοῦτο δὲ εἶναι τόσον φανερόν, ὅσον εἶναι βεβαίον ὅτι ἡ Κυβέρνησις μας ἤθελεν ἐνθαρρύνει παντὶ σθένει καὶ διὰ ἴαν ἐυνοικῶν νόμων τὴν τοιαύτην βιομηχανίαν. Ὅπως κατασκευάσῃ τις λευκὸν οἶνον ἐκ νωπῶν σταφίδων πρέπει ἀπολύτως νὰ τρυγηθῇ αὐτὰς πρὶν ὄριμάσθαι ἐντελῶς, ὅπως τὸ γλεύκος δείξῃ οὐδέποτε περισσότερο τῶν 12 βαθμῶν κατὰ γλυκομέτρον τοῦ Beaume, εἰς δὲ τὸ πατητήριον νὰ τὰς πατήσῃ ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον καὶ νὰ χωρῇσιν ἀμέσως τὸ γλεύκος ἀπὸ τῶν ταύπηρα, θέτων αὐτὸ πρὸς βράσιν εἰς βαρέλιον καθαρῶς μετ' ὕδατος ἢ δι' ἀτμοῦ μετὰ δὲ δύο μῆνας, ὅταν ἡ βράσις παρέλθῃ, πρέπει νὰ μεταγγίσῃ (τραβαζήρῃ) τὸν οἶνον, ἀφίνων τὴν τρύγα (λάσπη) καὶ δύναται ἀμέσως νὰ τὸ πωλήσῃ καὶ νὰ τὸ ἐξάξῃ.

Ἡ Μασσαλία καὶ ἡ Σέττη θὰ εἶναι αἱ καλῆτεραι ἀγοραὶ διὰ τοιοῦτον οἶνον ὅχι ἦτιον καὶ οἱ Ἰταλοὶ κατασκευασταὶ Βερμούθ ἔχουσιν ἔλλειψιν λευκοῦ οἴνου, ὥστε καὶ ἡ Γένοβα δύναται νὰ γίνῃ καλῆ ἀγορὰ αὐτῶν. Μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων ἔτων, ὅταν τὸ ποσὸν μας τοιοῦτου οἴνου γίνῃ σπουδαιότερον, ἀναμφιβόλως οἱ ἀγορασταὶ θὰ ἔλθωσιν ἐνταῦθα ὅπως ἀγοράσωσιν ἐπιτοπίως.

Ὁ κατασκευαστὴς οἴνου δέον πρὸ πάντων νὰ ἀποφύγῃ ὅπως τὸ γλεύκος τοῦ μὴ ἐμπεριέχῃ ἀνωτέρου ποσὸν τοῦ τῆς ἀπαιτουμένης ζαχαρώσεως, διότι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν θὰ βράσῃ ἄρκούτως, θὰ μὲν γλυκὺ καὶ δύναται καὶ νὰ χαλάσῃ οὔτε διὰ τὴν ἐξαγωγήν δὲν θὰ εἶναι κατάλληλον, οὔτε διὰ Κοινιάκ ἔπίσης τὸ χρῶμα του δὲν θὰ εἶναι ὅσον θὰ ζητεῖται λευκόν διότι ὅσον λευκότερον, τόσον τὸ καλῆτερον. Ὁ ἰδιοκλήτης ἄς μὴ φοβεῖται νὰ τρυγήσῃ τὰς σταφίδας ἄωρους ἢ βράσις τοῦ γλεύκος θὰ εἶναι εὐκολώτερον καὶ καλῆτερον, τὸ χρῶμα ωραιότερον καὶ ἡ ποιότης πολὺ

καταλληλότερα διὰ κατασκευὴν Βερμούθ και Κοκκινίου. Ὁ κατώτατος βαθμὸς διὰ κατάλληλον γλευκόσιν εἶναι βαθμῶν 9 τοῦ Beaume.

Διὰ τὸν ὅτιον, κύριε Συντάκτα, νὰ γινῆ σιτοποιήσῃς ἡμῖν τὰς ἀνω ἰδέας μου, τῇ παρακλήσει ὅπως καταχωρήσῃς αὐτὰς εἰς τὸ ἀξιότιμον φύλλον τῆς Ὑφηγερίδος σου, καὶ ἐν τέλει συνιστῶ εἰς τοὺς ἰδιοκτητὰς ἐκείνους οἵτινες εἶναι εὐδιάθετοι νὰ πράξωσιν ὅτι τοὺς συμβουλεύω νὰ ἀποτανωθῶσιν ἐγκαίρως πρὸς τὸν Ἐμπορικὸν Σύλλογον ὅπως συμφωνήσωσιν μετ' ἑμπορῶν τινων περὶ προμήθειας βουτῶν καὶ χώρου ἐναποθηκείσεως τοῦ αἴνου, διότι ἀμφότερα ταῦτα ἀπαιτοῦσι καιρὸν.

Γ. ΚΑΔΟΥΣ.

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Αἰγίων ἔχον ὑπ' ὄψιν αὐτοῦ τὸ κρίσιμον τῆς θέσεως εἰς τὴν περιήλθεν ἡ ἡμετέρα σταφίς καὶ τὰς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐργασίας τοῦ ἐνταῦθα Ἐμπορικοῦ Συλλόγου ἀ' Ἐρμῆς, ἔκρινεν νὰ ἐνισχύσῃ καὶ ἐνθαρρύνῃ ταῦτα διὰ τοῦ κατωτέρω δημοσιευμένου βουλευμάτος του, ὅπερ διεβιβάσθη τῷ κ. Προέδρῳ τοῦ Συλλόγου διὰ τοῦ ἐπομένου ἐγγράφου τοῦ ἀξιότιμου κ. Δημάρχου Αἰγίων.

—ο—

Ἐρμ. 1347

Ἐν Αἰγίῳ τῇ 30 Μαΐου 1889.

Ἀξιότιμον Κύριον Πρόεδρον τοῦ ἐν Πάτραις Ἐμπορικοῦ Συλλόγου ἀ' Ἐρμῆς.

Πάτρας.

Τὸ παρ' ἑμοὶ δημοτικὸν Συμβούλιον λαβὼν γνῶσιν τῶν σκέψεων τοῦ Συλλόγου οὗ ἔχετε τὴν τιμὴν νὰ εἰσθε Πρόεδρος, ὡς καὶ τῶν σωστικῶν μέτρων ἃ δεῖν νὰ ληφθῶσι διὰ τὸ πολύτιμον προϊόν μας τὸν σταφιδόκαρπον, κατὰ τὴν συνεδριάσιν του τῆς 26 τρέχοντος μηνὸς προέβη εἰς τὴν σύστασιν πρακτικοῦ οὗ ἀντίγραφον ἐγκλείομεν ὧδε, καὶ τὸ ὅποιον εὐαρεστούμενοι παρακαλοῦμεν ν' ἀνοικινώσῃται πρὸς τὸν Σύλλογον.

Διατελοῦμεν μετ' ὑπολήψεως

Ὁ Δήμαρχος Αἰγίων
(Τ. Σ.) Κ. ΚΑΝΕΛΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἀπόσπασμα πρακτικοῦ ἐκ τῆς Συνεδριάσεως τῆς εικοστῆς πέμπτης τοῦ Μηνὸς Μαΐου ἔτους 1889 τοῦ Δημοτ. Συμβουλίου Αἰγίων.

Τὸ συμβούλιον λαβὼν γνῶσιν τῶν σκέψεων τοῦ ἐν Πάτραις Ἐμπορικοῦ Συλλόγου περὶ μέτρων ἀποβλεπόντων τὸ προϊόν τοῦ σταφιδόκαρπου πρὸς καναλάσιν δι' εἰσαγωγῆς αὐτοῦ εἰς τοὺς εἰς οὗς μέχρι τοῦδε δὲν ἐγένετο κατανάλωσις, πρὸς δὲ καὶ πρὸς μετατροπὴν τοῦ εἴδους τούτου εἰς αἴνους, καὶ οἶνοπνεύματα ἐν ἐξωτερικαῖς τόποις καὶ σχηματισμὸν πρὸς τοῦτο ἐπιτροπῆς ὑπὸ τοῦ ἐν Πάτραις συλλόγου καὶ ταμείου ἀμύνης, τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ἐνισχύει τὰς τοιαύτας σκέψεις καὶ συζητήσεις τοῦ ἐμπορικοῦ συλλόγου καὶ τὰς ὅποιαις θεωρεῖ σωστικὰς διὰ τὸ προϊόν τοῦτο, καὶ θέλει φανεῖ πρόθυμον εἰς τὴν ἐπιβολὴν μιᾶς δραχμῆς κατὰ χιλιάδα προσθέτου φόρου εἰς ἄρας τῶν κτηματιῶν, ἵνα διὰ τοῦ ποσοῦ τούτου, συλλεχθησὺν παρ' ὄλων τῶν παραγωγῶν ἐν Ἑλλάδι καὶ διὰ συνδρομῆς τῆς Κυβερνήσεως ἀποτελεσθῇ ἐν σύστημα εὐρυτέρας σκέψεως περὶ τῆς ἐξασπώσεως τῆς καταναλώσεως τοῦ εἴδους τούτου, καὶ πᾶν ἄλλο σωστικὸν ἔργον.

Ὁ Δήμαρχος θέλει ἀνακοινώσῃ ταῦτα πρὸς τὸν ἔμπορικὸν σύλλογον Πατρῶν ἀ' Ἐρμῆς.

Ὁ Πρόεδρος
ΔΙΟΜΗΔΗΣ ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΑΔΗΣ.

Τὰ μέλη

Κ. Κ. Κανελλόπουλος, Νικήτας Σολιῶτης, Ἰωάννης Πετρόπουλος, Ἰνδρέας Μ. Κουζίνος, Βέλης, Δημήτριος Ἀγωνίου, Κωνσταντῖνος Δημητρίου, Β. Θεοφωρόπουλος, Ἰωάν. Τρεμπέλης, Θεόδ. Π. Μπισσάκος, Γ. Β. Γεωργιάκος, Γ. Μ. Χρυσικόπουλος.

Διὰ τὴν ἀντιγραφήν
Ἐν Αἰγίῳ 29 Μαΐου 1889.
Ὁ Δήμαρχος Αἰγίων
(Τ. Σ.) Κ. ΚΑΝΕΛΟΠΟΥΛΟΣ.

Τὰ ἐπόμενα ἐπιστέλλουσιν ἐξ α' Αἰγίου Ὅρου» εἰς τοὺς «Καιροῦ» περὶ τῆς ὑποδοχῆς ἧς εἵχθη παρὰ τῶν ἐκεῖ μονασιῶν ὁ ἡμέτερος Ἀρχιεπίσκοπος.

Ἡ Ἐξαιρετικὴ ὁδὸς δεξιῶσις ἐγένετο τῷ σεβασμιωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ Πατρῶν καὶ Ἥλειας κ. Δαμασκηνῷ, ἐλθόντι πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἐν Αἰγίῳ Ὅροι Μονῶν καὶ κοινοτήτων. Οὕτως ἐν Καρυαῖς ἡ ἱερὰ κοινότης ὑπεδέξατο αὐτὸν ἐν τοῖς προθύροις τοῦ Νάρθηκος, περιέβαλεν αὐτὸν τὸν ἱερατικὸν μανδύαν καὶ παρηκολούθει ὁ κληρὸς κατὰ τὴν εἰσοδὸν του εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν μετὰ μεγάλης μεγαλοπρεπειᾶς καὶ συγκινήσεως, ἐν ᾗ ἐτελέσθη ψαλλείσα τελετὴ. Μετὰ τὸ πέραν τῆς τελετῆς ἀντήλθον πάντες εἰς τὸ λεγόμενον Συνοδικὸν, ἔθα ὁ μὲν πρόεδρος τῆς ἱερᾶς Κοινοτήτος κ. Ἀλέξανδρος Δαυριώτης προσεφώνησε τὰ εἰκότα τῷ ἀρχιερεῖ, διότι ἡξιώθησαν νὰ γνωρίσωσιν ἐκ τοῦ συνέργου διαπρεπῆ τῆς Ἐκκλησίας ποιμενάρχη καὶ ἐντιβῆ τῶν τῆς Ἐκκλησίας γνῶμονα. Ὁ σεβασμιωτάτος ἀρχιεπίσκοπος Πατρῶν κ. Δαμασκηνός, δοξάσας πρῶτον τὸν Ὑψίστον, διότι κατηξίωσεν αὐτὸν νὰ μεταβῇ εἰς τὸ ἀγιάνυμον Ὅρος, ἵνα προσκυνηθῆς τὰς ἁγίας Μονὰς ἐξέφρασεν ἅμα τὰς εὐχαριστίας του ἐπὶ τῇ λαμπρᾷ δεξιῶσει, ἣν αὐτῷ περιποιήσαντο. Τελευτῶν δὲ συνέστησεν αὐτῇ τὴν ἀγάπην, ἣν ὁ Σωτὴρ ἡμῶν εἰς τὸν κόσμον ἐλθὼν, οὐ μόνον ἐδίδαξεν ἀλλὰ καὶ ἔργῳ συνέστησεν. Ἐπειδὴ δ' ἡ ἱερὰ αὕτη κοινότης περιβάλλεται καθήκοντα δικαστικὰ καὶ ἐκτελεστικά, συνέστησεν ὁμοίως τὴν ἀκριβῆ ἀπονομὴν τοῖς πᾶσι δικαιοσύνης καὶ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων διότι ὡς ἐν ἐλθόνει, ὅταν ἡ μὲν δικαστικὴ ἐξουσία ἀπονέμῃ ἐξ ἴσου τοῖς πᾶσι τὴν δικαιοσύνην, ὑπ' ὄψιν αὐτῆς ἔχουσα τοὺς νόμους τοῦ κράτους, ἡ δὲ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία ἐφαρμόζῃ τὰς ἀποφάσεις ταύτης καὶ πράττῃ κατὰ τοὺς νόμους, εὐδαιμονεῖ καὶ εὐμοιρεῖ τὸ ἔθνος ἐκεῖνο, οὕτω καὶ ἡ ἱερὰ κοινότης, οὕτω πράττουσα, οὐ μόνον θὰ ὑπερεπῆ εἰς τὸ δίκαιον καὶ τὸ ἀγιάνυμον Ὅρος θὰ εὐδαιμονεῖ καὶ εὐμοιρεῖ, ἀλλὰ καὶ ἡ εἰρήνη καὶ ἡ ἀγάπη πᾶσι τοῖς μοναχοῖς θὰ εἶναι. Οὕτω δὲ φερόμενη ἡ κοινότης θὰ δυναθῇ νὰ φυλάξῃ καὶ β,τι οἱ πατέρες ἡμῶν ἐκλυροδότησαν ἡμῖν. Τοιαῦτά τινα ἐν συντόμῳ εἶπε καὶ ἐδίδαξε τὴν ἱερὰν κοινότητα καὶ πάντα νυχάριστος καὶ τὰς ψυχὰς εἰρήνης καὶ ἀγάπης ἐνέπλησεν. Ἡ αὕτη δεξιῶσις ἐγένετο καὶ εἰς πάσας τὰς μονὰς, εἰς ἃς κατὰ τὴν ἐνταῦθα διατριβὴν του μετέβη ὁ σεβ. Πατρῶν παντοῦ δὲ ἐντυχάνοντος λόγου, συνίστα τὴν ἀγάπην, εὐμόνοιαν καὶ εἰρήνην, καὶ πάντες προσεκτικὸν τὸ οὖς εἴτεινον, ἀκρωμένοι παρὰ διαπρεποῦς ἱεράρχου ὁρθῶν καὶ ὅντως Χριστιανικῶν συμβουλῶν καὶ διδασκῶν, καὶ οὕτω μνήμην ἀρίστην κατέλιπεν τοῖς ἐν τῷ ἀγ. Ὅροι πατράσι.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Μετὰ μακρὰν καὶ πολυώδυνον νόσον ἐτελεύτησεν ἐν Ἀλυσσῷ τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ὁ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΕΤΜΕΖΑΣ, ταγματάρχης τοῦ μηχανικοῦ καὶ βουλευτῆς τοῦ ἡμε-

τέρου Νομοῦ ὁ νεκρὸς αὐτοῦ μετεκομίσθη ἐξ Ἀλυσσῶ ἔνταθα ἀνεπισήμως κατὰ τὴν ἰδίαν κηλίαν καὶ τὴν ἐπομένην ἐκηδεύθη ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ κ. Δεωνίδα Πετμεζᾶ. Ἡ πόλις ἡμῶν, πρὸς τὴν ὁ μακαρίτης ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ἦτο πολυχῶς συνδεδεμένος, ἐτίμα ἰδιαζόντως αὐτὸν, δι' ὃ τὸν ἐκηδεύσαν μετὰ πολλῶν ἐδειξέων συμπαθείας καὶ ἀγάπης καὶ πολλῶν μαρτυριῶν εὐκρινούς λύπης ἐπὶ τῇ πρόωρῃ ἀπωλείᾳ αὐτοῦ. Ὁ μακαρίτης Ἀθανάσιος ἦτο ἄξιος τῆς συμπαθείας καὶ τῶν τιμῶν τῆς ἡμετέρας πόλεως, διότι ὡς αἰτομον μὲν περιεκοσμεῖτο ὑπὸ πλεῖστων ἀρετῶν, ὡς στρατιώτης δὲ διεκρίθη πάντοτε ἐπὶ στρατιωτικῇ τιμῇ καὶ ὡς πολίτευς ἐδειξε ἀμεμπτον χαρακτῆρα καὶ πατριωτικὸν φρόνημα. Τὸ περὶ αὐτοῦ φρόνημα τῆς πόλεως διεμαρτύρουν πιστῶς διὰ καλλίστου ἐπικηδείου ὁ γυμνασιάρχης κ. Δ. Παπανικολάου καὶ ὁ κ. Θ. Κανακάρης βουλευτῆς δι' ὠραίου ἐπιταφίου. Βίς τὴν γηραιὴν αὐτοῦ μητέρα, τὴν σύζυγον, τοὺς ἀδελφοὺς καὶ ἀδελφᾶς καὶ τοὺς πολυπλήθεῖς συγγενεῖς ὁ αἰθρολογούμενος ἀπευθύνει εὐκρινῆ συλλυπητήρια.

Ἐξεδόθη ὁ προαγγελθεὶς Κώδικὸς Χαρτοσήμου ἐν τεύχει τῆς Νομικῆς Βιβλιοθήκης, τῆς ἐκδομένης ὑπὸ τοῦ κ. Ἀνέστη Κωνσταντινίδου. Ὁ Κώδικὸς τοῦ χαρτοσήμου ἐπεξεργασθεὶς ὑπὸ τοῦ διακεκριμένου δικηγόρου κ. Γ. Φιλάρτου, περιέχει πλὴν τῆς εἰσαγωγῆς, ἐξεταζούσης τὸν θεσμὸν τοῦ χαρτοσήμου ὑπὸ ἱστορικὴν καὶ θεωρητικὴν ἔποψιν, κατὰ κεφάλαιον τὴν αἰτιολογικὴν ἐκθεσιν, ὑπ' ἑκάστον δ' ἄρθρον αὐτολεξεῖ ὅλα τὰ διατάγματα καὶ τὰς τελευταίας ὁδηγίας τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν, παραπέμπει εἰς τὰς πηγὰς τῶν προηγουμένων νόμων, εἰς τὰς ἐν τῇ βουλῇ συζητήσεσι, εἰς τὰς ἐγκυκλίους τῶν ὑπουργείων καὶ τὰς γνωμοδοτήσεις τῆς εἰσαγγελίας τοῦ Ἀρείου Πάγου, τὴν νομολογίαν τῶν δικαστηρίων, εἰς τοὺς σχετικοὺς νόμους καὶ τὰ συγγράμματα τῶν ἐρμηνευσάντων αὐτοὺς νομοδιδασκάλων, ἅμα δὲ περιλαμβάνει πλεθρὸν ἐρμηνευτικῶν σχολίων τοῦ ὁργανικοῦ νόμου τῆς 30 δεκεμβρίου 1887, προσετί τοὺς καὶ μετὰ τὸν τελευταῖον νόμον διατηρηθέντας ἐν ἰσχύϊ νόμους περὶ τῶν χαρτοσήμων, ἐν οἷς ὁ περὶ προξενικῶν τελῶν καὶ ἀναλυτικὸς πίνακας τῶν περιεχομένων. Ἐκ τῶν τῶν καθίσταται κατὰ μέρος ἡ χρησιμότης τοῦ ἐκδοθέντος Κώδικος Χαρτοσήμου ὑπὸ πρακτικῆν ἔποψιν εἰς τε τοὺς νομομαθεῖς, δημοσίους καὶ δικαστικούς λειτουργοὺς. Τιμᾶται δραχμῶν τριῶν.

Ὅσα ἐγράψαμεν εἰς τὸ προηγουμένον φύλλον περὶ ἀταξίας ἐν τῇ εἰσπράξει τῶν δημοσίων φόρων, ἐκυρώθησαν δι' ἄλλεπαλλήλων κατ' αὐτὰς περιστατικῶν, ἐξ ὧν ἀναγράφομεν ἐν μόνον ἐν λεπτομερείᾳ. Ἀξιότιμος συμπολίτης ἡμῶν ἐμπορος ἐδέχθη ἐν τῷ γραφείῳ του τὸ παρελθὸν ἄδελφον τὴν ἐπίσκεψιν δύο χωροφυλάκων φερόντων ἐνταλμα φυλακίσεως κατ' αὐτοῦ, ἐπικαθυστερήσει φόρου οἰκδομῶν τοῦ 1888. Ὁ ἐμπορος οὗτος ὅστις διακρίνεται ὡς εἰς τῶν ἀκριβεστέρων καὶ εὐπειθεστέρων φορολογουμένων, εἶχε πληρώσει ἐμπροθέσμως τὸν φόρον του, καὶ ἐφύλαττε τὸ διπλότυπον εἰς τὴν οἰκίαν του ἄλλ' οἱ χωροφυλάκες ἡξίουσαν τὴν ἀνευ ἀναβολῆς ἐκτέλεσιν τοῦ ἐντάλματος τοῦ κ. Ἰπταμῖα δ' εἶχον εἰς χεῖρας τῶν: μετὰ πολλὰ ἐπέισθησαν νὰ τὸν συνοδεύωσιν εἰς τὴν οἰκίαν του πρὸς ἀνεύρεσιν τοῦ διπλοτύπου. Οὕτω ἐν μέσῳ δύο χωροφυλάκων ἄγεται ὁ πολίτης ἀνὰ τὴν ἀγορὰν εἰς τὴν οἰκίαν του, ἐν ᾗ εὑρίσκει τὸ διπλότυπον τῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ κ. Ἰπταμῖα, ἑμὲ βάλλοντα ἐν τούτοις οἱ οἰκείοι αὐτοῦ εἰς ταραχὴν καὶ ἀνησυχίαν ἐπὶ τῇ θέᾳ τῶν χωροφυλάκων παραφυλακτόντων τὸν πολίτην ὡς κατάδικον. Ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἀνεύρεσιν καὶ ἐπίδειξιν τοῦ διπλοτύπου οἱ φορολογούμενοι ἤτηχον, ἀλλ' ἐπιμένονοι νὰ ἐκτελέσωσι τὸ ἐντάλμα, διότι καθ' ἃ ἐλεγον, ἂν ὁ φόρος ἦτο πληρωμένος, πῶς ὁ κ. Ἰπ-

ποταμίου ήθελε εν εκδόσει τὸ ένταγμα: Μετὰ πολ-
λά πέθοντα κατὰ τὸν ὀδηγήσασιν εἰς τὸν κ. ὑποτα-
μίαν, ἔχοντα τὸ γραφεῖον του, ὡς γνωστὸν, εἰς
τὴν ἀνω πρόβλη: ἄγεται λοιπὸν ὁ πολίτης ἐν μέσῳ
πάντοτε τῶν δύο χωροφύλακων, διὰ τῶν κεντρικ-
ωτέρων ὁδῶν καὶ πλατειῶν τῆς πόλεως ἀπὸ τῆς
οἰκίας του εἰς τὸν κ. Ὑποταμίαν, σταματᾷ μάλι-
στα καὶ ἐν τινὶ πνευματωπώλειῳ ἕνα ἐντύχασιν ἐν
αὐτῷ οἱ χωροφύλακες φίλους τῶν καὶ τέλος ἐν
μέσῳ τοῦ καθύστερου καὶ τοῦ κοινοῦ τῆς ἡμέρας
ἐκείνη φθάνει εἰς τὸν Ὑποταμίαν. Διαμνησθῆναι
ἐπιδεικνύει τὸ διπλότυπον τῆς πληρωῆς, ὁ ὑ-
ποταμίαν ἀνοίγει καὶ ἐξετάζει τὰ δευτέρω του
καὶ εὐρίσκει ὅτι ὄντως ὁ πολίτης εἶχε καταβάλ-
λαι ἐμπροσθεν τὸν φόρον του καὶ ὅτι ὅλη αὐ-
τῇ ἡ διαδικασίᾳ προήλθεν ἐκ λάθους. Δὲν γνωρίζο-
μεν ἀνὸς κ. Ὑποταμίαν συνεχάρη τὸν πολίτην
διὰ τὴν εἰς τοὺς νόμους τῆς πατρίδος εὐπειθειαν
του καὶ διὰ τὴν περὶ τὴν φύλαξιν τῶν διπλοτύ-
πων ἀκρίβειάν του, ἥς ἀνευ θὰ ἤγετο εἰς τὴν φυ-
λακίαν ἢ θὰ ἐπλήρωσε δικῆ γνωρίζομεν ὁμοῦς ὅτι
μόνον ἐνταῦθα γίνονται παρόμοια πράγματα χωρὶς
νά συγκινῶν βαθύτατα τὴν κοινὴν συνείδησιν ὡς
εἰ αὐτὴ νὰ εἶχε ἀποστεωθῆ τελείως. Ἐβάγαμεν ἐν
Ἑλλάδι τὰς ἐλευθερίας, κατὰ τὸ δὴ λεγόμενον,
μετὰ τὸ κοινά, μεινεγγίσαμεν εἰς τὴν νομοθεσίαν
ἡμῶν ὄλους τοὺς ἀγγλικούς νόμους, καυχόμεθα
ἐπὶ ταῖς ἐγγύασι τοῦ ἡμετέρου πολιτεύματος καὶ
ἐντούτοις δύναται ὁ πρῶτος ὑποταμίαν, ὁ πρῶτος
τυχὸν εἰσπράκτωρ, ὁ πρῶτος ἀπλίτης τῆς Βασι-
λικῆς χωροφυλακῆς νὰ σὲ πομπήσῃ ἀνά τὰς ὁ-
δοὺς τῆς πόλεως, νὰ σὲ στερήσῃ τῆς προσωπικῆς
ἐλευθερίας σου, νὰ σὲ ὑβρίσῃ ἐν ἀντιλογίᾳ, νὰ σὲ
κοντακίσῃ ἐν ἀντιστάσει καὶ ἔπειτα νὰ σοὶ εἶπῃ
ὅτι ὅλα αὐτὰ ἐγένοντο κατὰ λάθος! καὶ νὰ μὴ
ἔῃ νὰ φοβηθῆ τίποτε ἐκ τοῦ λάθους του!! Ἀλ-
λαῖσθε ὁμοῦς δὲν γίνονται τόσῳ ἀνευθύτως, κ. Ὑ-
ποταμίαν, τοιαῦτα λάθη ὁ ὑπάλληλος ἀπαξ μόνον
ζῆλον τοιοῦτον λάθος δὲν τὸν ἀφίνουν νὰ δευ-
τερώσῃ, διότι ἀφοῦ τὸν ἐλευθερώσουν ἀπὸ τοῦ θά-
μου ἐκατοντάδων τινῶν λιρῶν πρὸς ἀποζημίωσιν
τοῦ ἀδικηθέντος ἐκ τοῦ λάθους τοῦ πολίτου, τὸν
πέμπουσι νὰ ἡσυχάζῃ εἰς τὴν οἰκίαν του. Γνωρί-
ζετε τί ἤθελε γίνεσθαι ἐν Ἀγγλίᾳ π. χ. ἐὰν ταμί-
ας τις οἰσθητοτε ἔστελε χωροφύλακα νὰ ἀπα-
γάσῃ ἐκ τοῦ καταστήματός του πολίτην ἀνευ
αἰτίας, ἢ ἐπὶ ψευδῆ αἰτία καὶ τὸν ἤγον φανερῶς
μεν ἀνά τὴν πόλιν καὶ τὸν ἀπέστειον ἐκ τῆς ἐρ-
γασίας του καὶ τὸν ἐξέθετον ὡς ὑποκείμενον ὑπο-
πον εἰς τὰ ὄμματα τοῦ κοινοῦ; Νὰ σὰς εἰπωμεν
ἡμεῖς, διότι δὲν θὰ ἤξεύρετε τί συμβαίνει ἐξῶ
τῶν Πατρῶν. Ἐκεῖ τὸ κοινὸν ἤθελε συγκινηθεῖ ὡς
εἰς ἀνθρώπος ἴσα τῷ ἀδικηθέντι καὶ ἴσως ἔτι πλε-
ον. Ἡ συντηρία εἰς ἣν ἀνήκει ὁ ἀδικηθείς ἤθε-
λεν ἀναλάβει τὴν ἱκανοποίησιν του, θὰ ἔκαμνε
παραστάσεις, θὰ ἔγραφεν εἰς τὰς ἐφημερίδας, θὰ
συνακάλεθαι ἴσως καὶ συλλαλητήρια: ὁ παθὼν ἤθελε
θέσει καταμήνυσιν καὶ ὁ πταισας ὑπάλληλος ἤ-
θελεν ἀχθεῖ πρὸς τοῦ δικαστοῦ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν.
ἔκει θὰ ἤκουεν ἐπιτιμήσεις ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ αὐ-
τοῦ καὶ δριμείας, ἤθελε δὲ ὑποστῆαι ποινῆν,
καὶ τὸ δὴ οὐσιαστικόν ἤθελε καταδικασθεῖ εἰς
 χρηματικὴν ἀποζημίωσιν ὑπὲρ τοῦ παθόντος, ἀ-
λόγον πρὸς τὴν κοινωνικὴν θέσιν αὐτοῦ καὶ τὰς
συνεπείας τοῦ λάθους. Περὶ τῆς θέσεώς του δὲ
οὐδὲ λόγος δέον νὰ γίνη. Ἀλλὰ μὴ φοβείσθε, κ.
Ὑποταμίαν, αὐτὰ δὲν εἶναι πραιόντα τοῦ τόπου
μας· σεις δύνασθε νὰ διαπράττετε οὐ μόνον λάθη,
ἀλλὰ καὶ ἐκ προθέσεως ἀδικίας, διότι ἡμεῖς εἴ-
μεθα ἀκόμη πολὺ ραγιάδες καὶ σεις ἀκόμη πολὺ
σαχιδες, ὅλοι δὲ σύρομεν ἀκόμη τὰ ράκη τῆς
μακρᾶς δουλείας μας, μ' ὄλην τὴν ἀπαστρέπου-
σαν πανοπλίαν τῶν ἐλευθέρων ἡμῶν θεσμῶν, ἣν
πομπύομεν ὡς ἐν ἡμέρᾳ ἀποκρέω.

— Χθὲς συνήλθεν καὶ αὐθις ὁ Ἐμπορικὸς
Σύλλογος Πατρῶν «Ἐρμῆς» εἰς συνέδριον, κλη-
θεὶς ἵνα συνεχίσῃ τὰς μελέτας αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ στα-
τιστικῷ ζητήματι ὅπερ ἀνήκει ἀναμφισβήτη:

τως εἰς τὴν δικαιοδοσίαν του. Ὁ Σύλλογος αὐτος,
ὡς γνωστὸν, κατὰ τὴν μελέτην τοῦ ζητήματος
τούτου θαίνοι μετὰ περισκέψεως καὶ ἐνδοιάξει ἀ-
κόμη εἰς τὴν λήψιν μέτρων δριστηκῶν, διότι φρο-
νεῖ ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐπισημοῦσιν λῦσιν ἤτις, εὖν
τύχη νὰ μὴ ἦνε ὀρθή, θὰ ἐπιφέρει τὰ ἐναντία τῶν
προσδοκωμένων ἀποτελέσματα. Εἰς τοῦτο δέον ν'
ἀποδιδῆναι ἢ παρατηρηθεῖσαι μέχρι τοῦδε βραδύ-
της εἰς τὴν δριστηκὴν ἀπόφασιν τοῦ Συλλόγου
τούτου. Οὐδ' ἦτορ ὁ Σύλλογος οὐδὲ στιγμὴν ἔ-
πιπεσε μεριμνῶν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου καὶ
μελετῶν αὐτὸ καθ' ὅλας αὐτοῦ τὰς σχέσεις καὶ
τὰς ἀναφορὰς. Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνέδριον ὁ
Σύλλογος καθήρησεν μόνιμον ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν
μελῶν του, ὅπως αὕτη διατυπώσῃ ἐν καταστατι-
κῷ περιστατικῷ κατὰ τίνος τρόπου καὶ διὰ ποι-
ων μέσων εἶναι δυνατὴ ἢ ἐπέκτασις τῆς κατανα-
λώσεως τῆς ἡμετέρας σταφίδος καὶ ἡ διεξοδος τῆς
ὑπερβαλλούσης παραγωγῆς, ἀφοῦ προηγουμένως
λάθῃ ὑπ' ὄψιν πᾶσας τὰς προταθείσας ἐπὶ τοῦ
προκειμένου γνώμας καὶ τὰς ἀνακινήσεις ἰδέας
εἴτε ἐντὸς τοῦ Συλλόγου, εἴτε ἐκτὸς αὐτοῦ. Ἡ ἐ-
πιτροπὴ αὕτη μετ' ἧς θὰ συμπράξῃ καὶ τὸ Προ-
εδρεῖον κατηρητήσῃ ἐκ τῶν ἐπομένων μελῶν τοῦ
Συλλόγου: ἐκ τῶν κ. κ. Δημ. Δάρου, Ἀνδ. Πα-
ναγοπούλου, Διον. Φραγκοπούλου, Ἀνδ. Ρούφου,
Σπυρ. Σπυροπούλου, Γεωρ. Ἀναγνωστοπούλου καὶ
Κωνστ. Ἰζίνου.

— Ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ ἐαρινοῦ ἡμῶν θεάτρου
«Παράδεισος» οἱ ἀδελφοὶ Πράντη ἐπιδεικνύουσι
κατ' αὐτὰς τὰ περίφημα Νευροσπάστα αὐτῶν,
καθ' ἔσπεραν δὲ πολλοὶ προσέρχονται καὶ θαυμά-
ζουσι τὸν πλοῦτον τῶν σκηνογραφῶν καὶ τὴν
εὐφυᾶ ἀνέλιξιν τοῦ γνωστοῦ θεάματος Excelsior.
Διὰ τὰ παιδιὰ αἱ παραστάσεις τῶν νευροσπαστικῶν
ἀποτελοῦσι ἀληθεῖς ἐνθρόνημα.

— Ὁ ἱεροκλήτῃς κ. Ἡλίας Βλαχόπουλος ὁμι-
λήσῃ τὴν προσεχῆ Κυριακὴν ἐν τῷ ἐνταῦθα ἱερῷ
ναῶ τοῦ ἁγίου Δημητρίου.

Πολλὰκι ἔσχομεν ἀφορμὴν νὰ ὑψώσωμεν φωνήν
ὑπὲρ τῶν πτηνῶν ἅτινα παρ' ἡμῖν οὐ μόνον
οὐδεμίαν τυγχάνουσι προστασίας, ἀλλ' εἰσὶ διην-
κεῖς ἐκτεθειμένα εἰς τὴν καταστροφὴν, εἴτε ἐξ
ἀκαίρου κυνηγεσίας, εἴτε ἐκ παιδικῆς κακεν-
τρεχείας, εἴτε ἐξ ἀγνοίας τῆς χρησιμότητός
των. Εἰς τόπον γεωργικόν ὡς ὁ ἡμέτερος ἢ
τοιαύτη καταστροφὴ εἶναι ἀσυγχώρητος, σχεδὸν
ἐγκλημα, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς κατωτέρω δημο-
σιευομένης πραγματείας, ἣν λαμβάνομεν ἐκ τοῦ
ἀξιολόγου περιοδικοῦ «Ἑλληνικὴ Γεωργία» χά-
ριν τῶν πολλῶν, τῶν ἀγνωστών τὴν χρησιμότη-
τητα τῶν πτηνῶν καὶ τὸ μέγεθος τοῦ ἐκ τῆς
καταστροφῆς αὐτῶν προκύπτοντος κακοῦ.

εὐνοούμενοι καὶ φιλτάτοι ἡμῶν. Ἀλλὰ προσέτι
παρέχουσιν ἡμῖν πλείστην ὠφέλειαν.

Ἐφ' ὅτι τὰ πλείστα τῶν πτηνῶν εἰσὶν ἀνοῖ-
ῦπερασπισταὶ ἡμῶν κατὰ τῶν ἀπέλων ἡμῶν ἐγ-
ορῶν τῶν μέλλον ἀοράτων καὶ ἀσυλλήπτων. Ἢ
πρόνοια ἔδωκεν εἰς αὐτὰ πᾶν ὅτι χρειάζεται πρὸς
τοῦτο, θρασιν διαπεραστικῆν ἐπιτρέπουσαν αὐτοῖς
νὰ ἀνακαλύπτωσιν καὶ εἰς μεγάλην ἔτι ἀπόστα-
σιν τὰ ἐλάχιστα ἔντομα, πτέρυγας διὰ νὰ κατα-
δώκωσι, ῥύχος ἰσχυρὸν διὰ νὰ τὰ καταθρῦμ-
ματίσωσι.

Πολλὰ ἀρπαικτικὰ καθαρῶς τοὺς ἀγροὺς
ἡμῶν ἀπὸ τῶν ἀρουραίων μυῶν καὶ ἄλλων μικρῶν
τρωκτικῶν ζῴων καὶ καταστρέφουσιν ἀναριθμητὰ
μεγάλα ἔντομα βλαβερὰ. Ὁ κόκκις (κοῦκος) ἀ-
παλάσσει τὰ δάση καὶ τοὺς λαχονοκῆπους ἡμῶν
ἀπὸ τῶν λυμαιομένων αὐτοῦ, τριχωτῶν σκω-
λήκων.

Ἄλλα τὰ λεπτορόρυγχα ἐντομοφάγα, ὡς αἱ κί-
χλαι, οἱ κόσσοφοι, αἱ ὑπολαῖδες καὶ ἄλλα, ἀντὶ
ἀσημάντων τινῶν καρπῶν τοὺς ὁποῖους τρώγουσι,
προσφέρουσιν ἡμῖν ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας κατα-
βιβρώσκοντα ἡμερησίως χιλιάδας ἐντόμων καὶ
σκωλήκων. Αἱ χελιδόνες μᾶς ἀπαλλάττουσιν ἀπὸ
τῶν μυῶν, τῶν πτερωτῶν μυρμηκῶν καὶ—ὅπερ
δὲ ἡμᾶς εἶνε ὀφελιμώτατον—καταστρέφουσιν τοὺς
σιτοφθείρας. Αἱ κίτσαι, τὰς ὁποίας ἐνότιε κατη-
γοροῦσιν ἀδίκως ὅτι μᾶς βλάπτουσιν, εἰς ἐναντίας
προστατεύουσιν τὰ δάση ἡμῶν καταδιώκουσαι
ἀκαταπαύτως τὰ ξυλοφάγα ἔντομα τὰ ἀπαν-
τώμενα εἰς τὰ δένδρα. Οἱ αἰγίθαλοι, τῶν ὁποίων
δυστυχῶς εἶνε λίαν περιορισμένος ὁ ἀριθμὸς, εἰσὶν
οἱ ἰσχυρότεροι ἡμῶν βοῦθοι, καθότι ἐξετάζουσι
λεπτομερέστατα τὰ δένδρα καὶ τοὺς θάμνους,
ἀπὸ κορυφῆς μέχρι ῥίζης, ὅπως ἀνακαλύψωσιν οὐ
μόνον τοὺς σκώληκας καὶ τοὺς ἐν τῷ φυλλώματι
κεκρυμμένους φθείρας, ἀλλὰ καὶ τὰ ὡς τὰ ὁποῖα
διαφόρων εἰδῶν ἔντομα ἀποθέτουσιν ἐπὶ τῶν κλά-
δων ἢ τῶν φύλλων. Τὸ αὐτὸ δυνάμεθα νὰ εἰπω-
μεν διὰ τὰ ψαρῶνια· οἱ ἀκούραστοι οὗτοι ἀναζη-
τῆται ἐρευνῶσιν ἀγροὺς καὶ λιμῶνας καὶ κατα-
στρέφουσιν τὰς ἀκρίδας καὶ ὑμφαε αὐτῶν, τοὺς
σκώληκας, καὶ τοὺς γυμνοσαλιάγκους· καὶ αὐτὰ
δὲ τὰ στρουθία (σπουργίτια) καὶ ἄλλα στρουθο-
εἰδῆ, τὰ μετὰ κωϊκοῦ ῥιγγούς, ἀποβαίνουν ὡς
φέλιμα, εἴτε καταστρέφοντα τὰ ἔντομα, εἴτε κα-
ταναλίσκοντα τοὺς σπόρους πολλῶν ἐπιβλαβῶν
χόρτων.

Ἀπαραίτητα λοιπὸν εἶνε τὰ πτηνὰ ἐπὶ τῆς γῆς,
καθὼς κρατοῦσι τὴν ἰσοροπίαν ἐν τῇ σειρά τῶν
ὄντων, ἐμποδίζουσι δὲ πρὸ πάντων τὰ ἔντομα,
τοὺς τοσοῦτον μικροὺς καὶ τοσοῦτον ἐπιφόβους
τούτους ἐχθροὺς, ἀπὸ τοῦ νὰ ὑπερπληθυνθῶσιν·
οὐδὲν δὲ δύναται νὰ τὰ ἀντικαταστήσῃ ἐν τῇ πε-
φροντισμένῃ ταύτῃ ἐργασίᾳ τῆς κοινωνικῆς προ-
φυλάξεως.

Τὸ σύμβολον παντός φυσιοδίφου, παντός κυνη-
γοῦ, παντός πεπαιδευμένου ἀθρώπου πρέπει λοι-
πὸν νὰ ἦνε: « Προστασία εἰς τὰ πτηνὰ!... »
(Ἐκ τοῦ Mentor Agricole).

Ἡ συντήρησις τῶν στυλαρίων διὰ τῆς
χρήσεως τοῦ θειικοῦ χαλκοῦ.

(Ἐκ τῆς Ἑλλη. Γεωργίας).

Τὰ στυλάρια τῶν ἀμπέλων καὶ τῶν σταφι-
δαμπέλων δύναται νὰ διατηρηθῶσιν ἐπὶ πολλὰ
ἔτη ὑποβαλλόμενα εἰς λουτρὸν ἐκ διαλύσεως θει-
κοῦ χαλκοῦ, ὃν ἀπορροφῶν τὸ ξύλον προσφύλασσε-
ται ἀπὸ τῆς σήψεως. Περὶ τοῦ μέσου τούτου τῆς
διατηρήσεως τῶν στυλαρίων ἀναγινώσκουμεν τὰ
ἐξῆς ἐν τῇ «France Agricole».

«Τὸ λουτρὸν τὸ προωρισμένον πρὸς πρόληψιν
τῆς ταχείας φθορᾶς τῶν στυλαρίων πρέπει νὰ πε-
ριεχῆ 2—3 ὀκάδας θειικοῦ χαλκοῦ (γαλαζόπε-
τρας,) κατὰ ἑκατὸν ὀκάδας ὕδατος. Τὰ στυλάρια
πρέπει νὰ διαμένωσιν ἐν τῇ διαλύσει ταύτῃ ἐπὶ

ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΕΤΕ ΤΑ ΠΤΗΝΑ
(Ἑλληνικὴ Γεωργία» σελ. 277.)

Τὰ μαστοφόρα, λέγει ὁ Βρέμ (Brehm), εἶνε
ζῶα ὀφελίμα διὰ τὸν ἄνθρωπον, τὰ δὲ πτηνὰ
εἶνε ζῶα τέρψεως καὶ ὠφελείας. Ἐκεῖνα μὲν διὰ
νὰ ζῶσιν ὀφείλουσι νὰ πληρώνωσι φόρον εἰς τὸν
ἄνθρωπον, ταῦτα δὲ ἐξ ἐναντίας κέκτηνται ὄλην
αὐτοῦ τὴν εὐμένειαν. Ἡ χάρις, ἡ καλλονή, ἡ εὐ-
κινησία, ἡ ἀρμονικὴ αὐτῶν φωνῆ, τὰ πάντα καθι-
στῶσιν αὐτὰ εὐχάριστα.

Οἱ πρῶτοι ἀνθρώποι, κατὰ τὴν ἀπωτάτην ἐ-
ποχὴν εἰς ἣν δυνάμεθα νὰ ἀνέλθωμεν, ἠγάπησαν
τὰ πτηνὰ, οἱ ἀγριοὶ ἐπροστάτευσαν αὐτὰ, οἱ ἱερεῖς
τῶν παρελθουσῶν θρησκείων ἐθεώρουσιν αὐτὰ ὡς ὄν-
τα ἱερὰ, οἱ ποιηταὶ ὄλων τῶν αἰώνων ἐψάλον
αὐτὰ.

Ὁ βίος, τὸ πτέρωμα, ἡ πτήσις, ἡ ἀδιάκοπος
φαιδρότης των θέλγει καὶ μαγεύει ἡμᾶς. Φιλοξε-
νοῦμεν καὶ καθιστῶμεν αὐτὰ συγκοινωνοὺς τοῦ ἐν-
δαιτημάτος μας ὅπερ φαιδρύνουσιν, εἶνε τέλος οἱ

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

Δεκαπέντε περίπου ημέρας εάν ήνε εξ άπαλου ξύλου και επί τρείς, τέσσαρας ή και πέντε έβδομάδας εάν το ξύλον αύτων ήνε σκληρόν ή ρητινώδες. Το λουτρόν έτοιμάζεται έν λιθίνη δεξαμενή, έν λάκκω άσβεστοκτίσιω ή έν παλαιώ βυτίω βυθίζονται δέ τόσα στυλάρια όσα χωρεί το δοχείον. Ο άριθμός των δυναμένων να μωσχευθώσι στυλάρια έντός έκπτόν όκάδων διαλύσεως ποικίλλει άναλόγως του πάχους και του μήκους αύτων. Η έκ θεϊκού χαλκού διάλυσις δέν άλλοιούται έν τώ άνοικτώ άέρι.

Τά στυλάρια τά ευκολότερα μωσχευόμενα είναι τά έκ ξύλων μαλακών, όν έν έκ πετείας, δξύας, γάβρου, σφενδάμου, λεύκης· τό τελευταίον μωσχεύεται κάλλιον παντός άλλου εάν ήνε έντελώς ξηρόν.

Δυνάμεθα όσάύτως να μεταχειρισθώμεν ξύλα σκληρά, εάν έχωμεν τοιαύτα πρόχειρα και εύθηνά, φροντίζοντες να παρεκτινώμεν την μωσχευσίν των ός είπομεν ήδη.

Μετά την μωσχευσιν καλομεν τό μέλλον να έγκαταχωσθώ έν τή γή άρον του στυλαρίου. Η πίσσασις των στυλαρίων είναι όσάύτως εξαίρετος μέθοδος δυναμένη να συμπληρώσθ τά καλά άποτέλεσματα τής διά θεϊκού χαλκού μωσχεύσεως.

Στυλάρια μωσχευθέντα μετά προσοχής, καέντα εις τό έτερον των άκρων και πισσωθέντα διατηρούνται άριστα επί δέκα έτη.»

Έν Κάτω Άχαία τή 1η Ιουνίου 1889.

Άξιότιμε κ. Συντάκτα του «Φορολογουμένου».

Παρακαλείσθε να δημοσιεύσθαι διά τής άξιότητος ύμών έφημερίδος προς γνώσιν των ένδιαφερομένων ότι και κατά τό τρέχον έτος εις πάντα θέλοντα να κάμη χρήσιν των ίαματικών ύδάτων Κουρουπελίου έπιτρέπεται τοϋτο δωρεάν και συγχρόνως ότι έλήφθη φροντίς όπως οι δωρεάν έπίσης λαβόντες άδειαν πωλήσεως των άναγκασιών τροφίμων μη πωλώσι ταύτα άισχροκερδόντες εις υπερόγκους τιμάς.

(Έκ του γραφείου τής Διευθύνσεως των κτημάτων τής Α. Β. Υ. του Διαδόχου.)

Την προσεχή Κυριακήν 4 ίσταμ. και ώραν 10 π. μ. πωλούνται 14 κηρωτά σκεπάσματα (τένται) και δύο πλαστιγγες άνήκοντα εις την πτωχεύσασαν εταιρίαν «Κρεούδης και Μπεστάουερ» Η πώλησις γενήσεται εις την άποθήκην έν ή εύρονται, κειμένην κατά την μεσημβρινήν αίμασίαν, παρά την Έθνικήν Τράπεζαν και την οικίαν Τσέλου.

ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΩΝ ΣΙΑΗΡΟΔΡΟΜΩΝ

Πειραιώς—Άθηνών—Πελοποννήσου.

Άπό τής προσεχούς Πέμπτης 1ης Ιουνίου, τό Δρομολόγιον των άμαξοστοιχιών τροποποιείται ως άκολούθως:

Πειραιεύς	άν.	7	11,15	10,10	π. μ.
Άθηναι	»	7,30	11,50	10,40	
Κόρινθος	άφ.	10,42	2,42	2,05	
»	άν.	11,05	2,57	4,30	μ. μ.
Άκράτα	άφ.	1,45	4,51	7,18	»
»	άν.	1,48	4,52	5,40	π. μ.
Άίγιον	άφ.	2,52	5,41	6,49	»
Πάτραι	»	4,35	7	8,40	»

Η άμαξοστ. τής 10,10 π. μ. έκ Πειραιώς διά Κόρινθον, Άκράταν, έκάστην Τρίτην, Πέμπτην, Σάββατον, άί λοιπαί καθ' έκάστην.

Πάτραι	άν.	7,20	11,40	π.μ. 4	μ. μ.
Άίγιον	»	9,05	12,57	6	»
Άκράτα	άφ.	10,10	1,46	7,15	

Άκράτα	άν.	10,16	1,51	5,50	π. μ.
Κόρινθος	άφ.	12,50	3,43	8,32	»
»	άν.	1,10	4	9,03	»
Άθηναι	άφ.	4,25	7	12,30	μ. μ.
Πειραιεύς	»	4,55	7,30	1	»

Η άμαξοστ. τής 5,50 π. μ. έκ Άκράτας διά Κόρινθον Πειραιά, έκάστην Κυριακήν, Τετάρτην, Παρασκευήν άί λοιπαί καθ' έκάστην.

Έκ Κόρινθου ώραν 3 μ. μ. καθ' έκάστην, διά Άργος, Ναύπλιον και Μύλων.

Έκ Ναυπλίου ώραν 10 π. μ. καθ' έκάστην διά Κόρινθον.

Μεταξύ Ναυπλίου, Άργους, Μύλων, τοπι και καθ' έκάστην.

Έκ του γραφείου τής Διευθύνσεως.

ΕΤΑΙΡΙΑ ΣΙΑΗΡΟΔΡΟΜΩΝ

Πειραιώς—Άθηνών—Πελοποννήσου.

Η έναρξις τής λειτουργίας του νέου τμήματος Άχαίας—Μανωλάδος γενήσεται την προσεχή Κυριακήν 28 Μαΐου, τροποποιημένου του έκ Πατρών εις Άχαίαν δρομολογίου ως άκολούθως:

Πάτραι	άν.	8,30	π. μ. 4	μ. μ. 5,30	μ. μ.
Άχαία	άφ.	9,50	» 5	» 6,30	»
Μανωλάς	άφ.	—	» 6,32	—	—
Μανωλάς	άφ.	5,30	π. μ. —	—	—
Άχαία	άν.	7	» 10,45	π. μ. 6,40	μ. μ.
Πάτραι	άφ.	8	» 11,45	» 7,40	»

Κατά τε την άνοδον και καθοδον στάθμισις ένός λεπτού εις τās διαμέσουστας στάσις: Ίτιάν, Μινδιλόγι, Ράτικα, Καμίλια, Άγ. Βασίλειος, Τσουκαλέικα, Καμίλια, Άλυσσός, Άνηροπέικα, Άποστόλη, Σαγείικα, Λάππα και Άλή Τσελεπή.— Κατά τās Κυριακάσ και έπισήμουσ έορτάσ, έκτακτος άμαξοστοιχία έκ Πατρών 8 μ. μ. εις Μονοδένδρι όπόθεν έπιστρέφει 8,57 μ. μ.

(Έκ του γραφείου τής Διευθύνσεως.)

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ

Τό Δικαστήριον των έν Πάτρασι Πρωτοδικών διά τής ύπ άριθ. 1260 του έτους 1886 άποφάσεως του, έκδοθείσης επί τής άγωγής περί διαζεύξεως του Κανέλλου Χαραλαμποπούλου κατοίκου Δραπάνου κατά τής συζύγου αύτου Βιολέτας Ουγατρός Σ. Κωνσταντινοπούλου, κατοίκου πρώην Δραπάνου και ήδη Πατρών, και τελεσιδικίου καταστάσεσ, έκήρυξε, διχ τουσ έν αυτή λόγουσ, διαλελυμένον τον μεταξύ αυτών γάμον και διέταξε την κατά Νόμον τοιχοκόλλησιν και δημοσίευσιν τής άποφάσεως ταύτης.

Ο άρμόδιος δικαστικός κλητήρ παραγγέλλεται να τοιχοκόλλησθ την παρούσαν περιλήψιν έν τοίς Άκροατήριοι των Είρηνοδικείων τής Βορείου και Νοτίου πλευράσ Πατρών, του Πρωτοδικείου και εις τό γραφείον του Συμβολαιογράφου Πατρών Άθηνόδ. Σωτηριάδου, καταχωρηθήτω δέ και εις την ένταϋθα έκδομένην έφημερίδα «Φορολογουμένου».

Έν Πάτρασι την 30 Μαΐου 1889.

Ο Πληρεξούσιος του Κανέλλου Χαραλαμποπούλου Δικηγόρος Διον. Άντωνόπουλος.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΡΟΚΕΛΕΣ

GOEGGINGEN

Δοκιμάσατε.

Πωλείται σταφιδάμπελος πρώτης ποιότητος εις θέσιν «Όδρύα» έκ στρεμμάτων 11 μετά έξοχικού οικίσκου. Ο έπιθυμών να γίνη άγοραστής άπευθυνθήτω προς τον ίδιο κτητήν Γ. Πόλον.

Ένοικιάζεται έξοχική οικία εις θέσιν «Μέσα Άγία» έκ έπτά δωματίων μετ' έπίπλων και λπ. Πέριξ δέ αυτής κήπος μετá διαφόρων καρπίμων δένδρων και άνθέων. Ο έπιθυμών ένοικιάσαι αυτην άπευθυνθήτω εις την κυρία Ούρανίαν Ν. Τσίπρη.

Ίαματικά λουτρά Κιλλύνης (ΛΙΤΖΙ).

Η χρήσις των ευεργετικωτάτων τούτων λουτρών ήρξατο από τās άρχάς τρεχ. μηνός ένθα πλείστοι προσήλθον και προσέρχονται.

Οί προσερχόμενοι εύρίσκουσι έκτακτον και μοναδικήν περιποίησιν έφ'ετός και μεγάλην εύθυμίαν και άφρονίαν τροφών καθαρών, ύπηρεσίαν δέ προθυμοτάτην και Ξενοδοχείον έντελώς καταρτισμένον. Οικήματα νεόκτιστα και την δεξαμενήν όλως άνακαινισθείσαν και καθαρισθείσαν.

(Η Διεύθυνσις των λουτρών).

Τό γνωστόν «Φαρμακεμπορείον» του κ. Παναγιώου Κανελλοπούλου μετεφέρθη έκ τής όδου «Άγίου Άνδρέου» και άπέναντι τής «Έθνικής Τραπέζης» εις την όδον «Πανατάσεως» άπέναντι τής οικίας Στριφτόμπολα ή κληρονομών Χαρά Παπακωνσταντινοπούλου.

Νέος, κάτοχος θεωρητικών και πρακτικών έμπορικων γνώσεων, τής λογιστικής ός και τής διπλογραφίας, διατελέσας δ' επί έτη διευθυντής του γραφείου μεγάλου ένταϋθα έμπορικού καταστήματος, έχει 3 ή 4 ώρας διαθεσίμουσ καθ' έκάστην, ός έπιθυμεί να χρησιμοποιήσθ, έν όλω ή και τμήματικώς, εργαζόμενος έν έμπορικώ τινι ή έμπορικώς γραφείοι, τηρών είτε την άλληλογραφία, είτε όρισμένα βιβλία αυτών άντι δικαίας τής άμοιβής. Οί βουλόμενοι ός άπευθυνθώσιν εις τό γραφείον του «Φορολογουμένου».

Γνωστοποιήσις.

Γνωρίζομεν τώ σεβαστῳ κοινῳ τής πόλεως ταύτης ότι τό παρά τή πλατεία Γεωργίου κείμενον Ζαχαροπλαστειον και καφενειον

Π. ΚΟΚΩΝΕΖΟΥ

προσλαβόν έσχάτως ειδικόν τεχνίτην εργασθέντα επί μακρόν εις τās πρώτιστα Ζαχαροπλαστεία τής Πρωτεύσεως ύπό τουσ διασημοτέρουσ Γάλλουσ τεχνίτασ του είδουσ τουτου, παρέχει από σήμερον παγωτά εις τουσ πολυπληθείσ αυτου πελάτασ τά εκλεκτότερα, τελειότερα και ός επί τό πολυ καινοφανή γλυκύσματα, συνάμα δέ και παντός είδουσ άναμφισβητήτου ποιότητος και τελειότητος έξ ών τά περιόνυμα:

Σοκολάτα Γλασσέ, Μπουρλε Γλασσέ και Πόντζι α λά Ρουμάν

δύνανται να μαρτυρήσωσι τό άπαράμιλλον. κατά την έντέλειαν και γευστικότητα.

Δοκιμάσατε και βλέπετε.